

ทำดีความดีคุ้ม

พลตำรวจเอกประทีป สันติประภพ

R9010

กระผมมีความเชื่อมั่นในเรื่องกฎแห่งกรรม ที่ว่าใครทำอะไรย่อมได้รับผลเช่นนั้น คนสร้างคุณความดีย่อมได้รับผลของความดีที่ตนกระทำ ส่วนใครทำความชั่วความไม่ดีไว้ ความชั่วความไม่ดีนั้นก็ย่อมติดตามไปสนองเขา แม้บางครั้งจะไม่เกิดกับเขาโดยตรง ก็จะมีเกิดกับบุคคลที่เขารัก จนเป็นเหตุให้เขาเกิดความทุกข์ทรมานใจ ตรงกันข้ามกับการสร้างคุณความดีไว้ ความดีนั้นย่อมส่งผลไปถึงลูกหลานได้อย่างแน่นอน ทำให้พบกับความสุขจากการที่เห็นลูกหลานเป็นคนดีมีความกตัญญู ดังตัวอย่างที่กระผมประสบมาดังนี้

เมื่อกระผมจบปริญญาตรี จากคณะรัฐศาสตร์ ทางด้านการปกครอง ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้ว ก็เข้ารับราชการเป็นทหารอยู่ศูนย์กลางทหารราบ อยู่ ๑ ปี แล้วจึงโอนเข้ามารับราชการเป็นตำรวจสันติบาล ในตำแหน่ง ว่าที่ร้อยตำรวจโทในปีถัดมา

ตลอดระยะเวลาการทำงานของผม มักประสบปัญหาและอุปสรรค เพราะกระผมทำงานอย่างถูกต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบทุกอย่าง จึงมักทำให้ถูกเพ่งเล็งจากผู้ใหญ่ว่าผมทำให้ระบบวุ่นวาย ชอบหาเรื่องราว เขาเคยอยู่กันดี ๆ ไม่ต้องตรวจสอบงานถึงขนาดนี้ พอผมมาก็เรียกตรวจสอบตามระเบียบ จึงมักทำให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นไม่พอใจเสมอ ปัญหาเช่นนี้ผมต้องเผชิญมาตลอด ต้องถูกตั้งกรรมการสอบสวนถึง ๙ ครั้ง ถูกกลั่นแกล้งต่าง ๆ นานา

แม้ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่กระผมต้องเผชิญมาตลอดและบางครั้งรุนแรง แต่ผมก็ไม่เคยย่อท้อ เพราะมีสิ่งหนึ่งที่ยึดมั่นอยู่ในจิตใจของผม ซึ่งคุณแม่ และครูบาอาจารย์ที่โรงเรียนคอยปลูกฝังให้กระผมโดยเฉพาะ ท่านอาจารย์อารีย์ สมประสาท อาจารย์ใหญ่ผู้สอนผมในสมัยเรียนอยู่ที่โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน สิ่งเหล่านั้นก็คือ คุณธรรมความซื่อสัตย์

กระผมจำไว้ในจิตใจได้อย่างแม่นยำ ถึงคำสอนของคุณแม่ ท่านมักจะสอนผมว่า “อย่าไปคด อย่าไปโกงของ ๆ ใครเขา อย่าไปอยากได้ของ ๆ ใครเขา มันเป็นบาปเป็นกรรม จะพูดจะจาก็อย่าโกหกมดเท็จ ให้พูดความจริง” คุณแม่ท่านสอนผมอย่างนี้มาตลอด

คุณพ่อของกระผม (ประธาน สันติประภพ) ได้เสียชีวิตตั้งแต่กระผมอายุได้ ๒ ขวบ ทำให้คุณแม่ (นางทวน สันติประภพ) ต้องเลี้ยงดูกระผมแต่ลำพังเพียงผู้เดียวมาตลอด คุณแม่อดทนทุกอย่าง เพื่อเลี้ยงดูและปลูกฝังสิ่งที่ดีงามให้กับจิตใจผม ปัจจุบันนี้ท่านอายุได้ ๘๖ ปีแล้ว

กระผมยึดมั่นในเรื่องของคนทำดีต้องได้ดีมาโดยตลอด ทำให้ผมมีความเชื่อมั่นในตนเอง แม้จะประสบอุปสรรคก็ไม่ทำให้ผมท้อถอย แต่ยิ่งกลับฮึดสู้ เพราะคิดอยู่เสมอว่า สักวันหนึ่งความดีต้องชนะแน่ ทำให้ผมอดทนและต่อสู้ได้ต่อไป ยิ่งผมประสบอุปสรรคมากขึ้นเท่าใดก็ยิ่งทำให้ผมมีความรอบคอบระมัดระวังตัวมากขึ้น ทำงานได้ละเอียดถี่ถ้วนขึ้น แม้ต้องถูกตั้งกรรมการสอบสวน ก็จะชวนขวยหาหลักฐานและเหตุผลมาสู้กับเขา ว่าเรื่องที่เขากล่าวหา นั้น เป็นไม่เป็นเรื่องจริง ขาดเหตุขาดผล ขาดหลักฐานประการใด ต้องมานั่งคิดหาเหตุผลเพื่อชี้แจงให้คณะกรรมการเข้าใจ ซึ่งทุกเรื่องที่ผมต้องถูกตั้งกรรมการสอบสวนก็ปรากฏว่าไม่เป็นความจริงสักเรื่องเดียว

กำลังใจในการทำงานของผมส่วนหนึ่ง มาจากประชาชนที่เขาแสดงออก ในการขอบคุณขอบใจที่เราตั้งใจช่วยเหลือเขา บางครั้งผมถูกกลั่นแกล้งก็ได้พี่น้องประชาชนคอยสงสารให้กำลังใจ ผมไม่เคยกลัวที่จะต่อสู้กับอุปสรรค เพราะเมื่อผมสร้างความดี แม้บางครั้งผู้ใหญ่ท่านไม่เห็นความดีนั้นแต่ผู้ที่เห็นและได้รับประโยชน์คือประชาชน เขาสุขใจสบายใจมันก็ส่งผลให้ผมสบายใจ และภาคภูมิใจ กำลังใจอีกส่วนหนึ่งก็คือผลของความดีที่ส่งผลให้ภรรยาและลูก ๆ ที่บ้าน

ภรรยาของกระผม (กฤษณา สันติประภพ) เป็นผู้คอยให้กำลังใจผมมาโดยตลอด คอยพูดปลอบให้เหตุผล ให้สติเวลาผมมีปัญหา ถ้าผมกลัวใจเรื่องงานเขาก็จะชวนคุยเรื่องอื่นที่สบายใจ และคอยดูแลลูก ๆ ด้วยความตั้งใจ คอยสั่งสอนอบรมให้ลูกเป็นคนดี มีน้ำใจ และมีเมตตา ทำให้ลูก ๆ ของกระผมเป็นเด็กที่ดีมาก ไม่เคยสร้างปัญหาหรือความหนักใจให้กับพ่อแม่เลย จนบางครั้งทำให้ผมคิดถึงคุณแม่ของผมที่ผมพยายามทำตัวเป็นลูกที่ดีของท่าน กตัญญูรู้คุณท่าน จึงทำให้ลูก ๆ ของผมเป็นคนดี มีความกตัญญู ว่านอนสอนง่ายตั้งแต่เล็ก ๆ

กระผมกับภรรยาเคยปรึกษากันว่า เราทำงานทำการต่าง ๆ ก็เพื่อลูก ดังนั้นเราควรดูแลเอาใจใส่เขาอย่างใกล้ชิด ภรรยาผมจึงลาออกจากงานมาคอยดูแลลูก คอยเอาใจใส่พวกเขาเป็นอย่างดี ทั้งเรื่องการเรียนการกินต่าง ๆ ก็คอยสอนเขาและเราพ่อแม่ก็หมั่นคอยสร้างความดีให้ลูกดู ภรรยาผมมักพูดให้ฟังเรื่องการทำงานของผม ที่ซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อประชาชน และต่อประเทศชาติ ทำให้ลูกทั้งสามมีความภูมิใจในตัวกระผม บางครั้งเขากลับจากโรงเรียนก็จะมาเล่าให้ผมฟังว่า เขาได้รับการชมเชยจากครูอาจารย์ ว่าพ่อของพวกเขา

เป็นคนดี กล้าที่จะทำดี เป็นข้าราชการตำรวจที่ดี เป็นที่พึ่งของประชาชนได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จึงเป็นกำลังใจให้กับกระผม และยังทำให้ผมเชื่อมั่นว่า คนทำดีต้องได้ดีแน่นอน แม้ความดีจะไม่ตกที่ตัวกระผมตรง ๆ แต่ก็ได้สนองออกมาให้ลูก ๆ ของผมเป็นเด็กดี ส่งผลให้ผมสบายใจและมีความสุขใจอย่างยิ่ง

ลูก ๆ ทั้งสามนั้น ปัจจุบันได้เติบโต เป็นคนดี มีความกตัญญูต่อทุกคน และประสบผลสำเร็จอย่างดี ทั้งทางด้านการศึกษา และหน้าที่การงาน

ลูกชายคนโตของกระผม **ดร.ประทีป สันติประภาพร** สามารถสอบเทียบ ม.๕ ขึ้นไป เรียน ม.๖ และเมื่อเรียน ม.๗ ก็ได้เป็นที่หนึ่งของโรงเรียน และสอบเทียบ ม.๘ ก็ได้อีก จึงสอบเข้าคณะวิศวกรรมของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้วยอายุเพียง ๑๖ ปีเท่านั้น และจบการศึกษาเมื่ออายุ ๑๙ ปีโดยได้เกียรตินิยมอันดับ ๒ จากนั้นก็ไปสอบชิงทุนรัฐบาลญี่ปุ่นได้ และเรียนปริญญาโทที่นั่น และจบระดับปริญญาเอกเมื่ออายุได้ ๒๕ ปี จากมหาวิทยาลัย Florida State U. โดยเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนเพียงแค่เทอมเดียว เพราะได้บรรจุเป็นผู้ช่วยทำการวิจัย เกี่ยวกับเรื่องคอมพิวเตอร์ ทำให้ได้ทุนเรียนหนังสือและค่าใช้จ่ายด้วยตนเอง และภายหลังได้ช่วยงานศาสตราจารย์เบเก้อ ทำให้มีชื่อเสียง มีเงินมีทองและหน้าที่การงานที่ดี จนทำท่าจะไม่กลับเมืองไทย ผมและภรรยาจึงขอให้เขากลับมาช่วยเหลือประเทศชาติ โดยมีหน้าที่การงานเป็นคณบดีวัย ๒๗ ปีของมหาวิทยาลัย ABAC จนกระทั่งปัจจุบัน และยังเปิดบริษัททางด้านคอมพิวเตอร์ของตนเองอีกด้วย

ส่วนคนที่สอง **ดร.วิโรไท สันติประภาพร** สามารถสอบเทียบจาก ม.๔ ขึ้นมาเรียนชั้น ม. ๖ และสอบเข้าคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้วยคะแนนที่สูงมาก และเรียนเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษ จนจบระดับปริญญาตรีโดยได้เกียรตินิยมอันดับ ๑ ได้รับคะแนนสูงสุดทำลายสถิติของมหาวิทยาลัย ขึ้นเป็นเรคคอร์ดไว้ ทั้งยังได้เหรียญทองทางด้านวิชาการถึง ๔ เหรียญ ด้านช่วยเหลือกิจกรรมดี ๑ เหรียญ เขาจบการศึกษาด้วยวัยเพียง ๑๘ ปีครึ่ง จากนั้นก็ไปสมัครเรียนตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ และได้เลือกเรียนที่ Haward U.S.A. โดยก่อนไปเรียนก็เข้าสอบชิงทุนอานันทมหิดลไว้ ซึ่งก็สอบได้ และได้รับพระราชทานทุนการศึกษา นับว่าเป็นพระมหากรุณาอันล้นพ้นที่ฝังจิตฝังใจครอบครัวผมมาตลอด ลูกคนนี้ของผมจบปริญญาเอกเมื่ออายุได้ ๒๔ ปี เมื่อจบแล้วก็สมัครงานที่ World Bank และที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (I.M.F) ซึ่งก็สามารถสอบได้ทั้งสองแห่ง แต่ก็เลือกทำงานที่ I.M.F. โดยมีตำแหน่งเป็นสถาปนิกผู้พิจารณาเขตรับผิดชอบประเทศซิมบาวเว

ผมลาสิกขาบท เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘ ผมจะขอนำสิ่งที่ท่านสอนไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตัวเองและบุคคลที่ผมเกี่ยวข้องด้วย ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการงานในชีวิตประจำวันนั้นยังสามารถนำกรรมฐานมาใช้ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ กรรมฐานช่วยให้การพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ดีขึ้น ช่วยให้จิตใจสงบขึ้น และมีเหตุมีผลขึ้น

สิ่งต่าง ๆ ที่ผมได้เรียนให้ทราบทุกเรื่องนี่ คงจะเป็นประโยชน์แก่คนหรือข้าราชการที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หรือมีปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ จากการกลั่นแกล้งกีดกัน หรือทำดีแล้วไม่ได้ดี ซึ่งผมขอให้ท่านจงอดทน และจงเชื่อมั่นเถิดว่า คนที่สร้างความดีย่อมได้รับสิ่งที่ดีตอบแทนแน่นอน มันเป็นหลักของกฎแห่งกรรมที่ไม่มีใครหนีพ้นความจริงไปได้ ความดีนั้นบางครั้งต้องใช้เวลา และบางครั้งมันอาจจะไม่สนองกับท่านโดยตรง แต่มันก็จะสนองต่อบุคคลที่ท่านรัก ส่งผลให้ท่านมีความสุขใจสบายใจ สมดังคำที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อบอกท่านมักเทศน์สอนให้กับลูกศิษย์ของท่านเสมอว่า “มารไม่มี บารมีไม่เกิด คนสร้างความดีย่อมมีอุปสรรค คนจะดีได้ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคได้ และเมื่อนั้นความดีย่อมสนองคนทำดีแน่นอน”